

PORUKA SEDMOG ANĐELA

SVEZAK 1 / BR. 11

15. LISTOPAD 2026.

IMA LI NADE ZA
ONE KOJI SU UMRLI
NESPASĚNI?

I BOG JE PLAKAO

Časopis za proučavanje biblijskih istina

Sadržaj

Proučavanje Svetog Pisma

Studija XI: Tri puta — Široki put, Uski put, Glavni put

3

Ima li nade za one koji su umrli nespašeni?

15. Lekcija: Zašto je Isus morao umrijeti? Otkupnina i Božanska pravda

11

I Bog je plakao

7. poglavlje: Božje Kraljevstvo

14

Riječ uredništva

Dragi čitatelji,

Pred vama je 11. broj prvog sveska časopisa "Poruka Sedmog Anđela". U ovom izdanju dotičemo se nekih od najdubljih i najvažnijih pitanja ljudskog postojanja. Kuda vodi put kojim korača čovječanstvo? Što se događa s onima koji nisu imali priliku upoznati Spasitelja za vrijeme svog zemaljskog života? Je li njihova sudbina zauvijek zapečaćena, ili u Božjem veličanstvenom planu postoji nada i za njih?

Kroz duboko proučavanje Svetog Pisma u *Studiji XI*, analizirat ćemo tri puta koja se spominju u Bibliji. Zatim, u našoj 15. lekciji, detaljno ćemo razmotriti načelo otkupnine i zašto je smrt savršenog čovjeka bila nužna za spasenje čovječanstva. Na kraju, donosimo utješne misli o nadolazećem Božjem Kraljevstvu u 7. poglavlju.

Neka vam ovo neskrraćeno i temeljito čitanje donese svjetlo, razumijevanje i nadu.

STUDIJA XI

TRI PUTA — ŠIROKI PUT, USKI PUT, GLAVNI PUT

Široki put u uništenje — Uski put u život — Što je život? — Božanska priroda — Odnos između božanske i ljudske prirode — Nagrada na kraju uskog puta — Visoko zvanje ograničeno na evanđeosko doba — Poteškoće i opasnosti uskog puta — Glavni put svetosti.

"ŠIROKA su vrata uništenja i prostran je put koji vodi u nju; i mnogo ih je koji tuda ulaze. Kako su uska vrata života! kako je težak put koji vodi u njega! i kako je malo onih koji ga nalaze!" Mat. 7:13, 14, Diaglott prijevod.

"I ondje će biti glavni put i cesta, i zvat će se put svetosti; nečisti neće njime prolaziti; nego će on biti za njih: putnici, pa i bezumni, neće na njemu zalutati. Ondje neće biti lava, niti će ikakva grabežljiva zvijer na nj uzlaziti, niti će se ondje naći; nego će njime hoditi izbavljeni." Iza. 35:8, 9.

Pismima nam se tako skreće pozornost na tri puta: "široki put", "uski put" i "glavni put".

Široki put u uništenje

Ovaj je put tako nazvan jer je najlakši za degeneriranu ljudsku rasu. Prije šest tisuća godina, kao grešnik osuđen na uništenje, Adam (i rasa zastupljena u njemu) krenuo je tim putem, a nakon devet stotina i trideset godina stigao je do njegovog kraja — uništenja. Kako su prolazile godine i stoljeća, taj je silazni put postajao sve ugaćaniji, a rasa je sve brže i brže jurila u uništenje, dok je put svakodnevno postajao sve glađi, blatnjaviji i kliskiji od grijeha. I ne samo da put postaje sve kliskiji, već čovječanstvo

svakodnevno gubi snagu otpora, tako da sada prosječna duljina ljudskog života iznosi oko trideset i pet godina. Ljudi sada stižu do kraja puta — uništenja — devet stotina godina brže od prvog čovjeka.

Već šest tisuća godina rasa postojano slijedi taj široki, silazni put. Samo je nekolicina, razmjerno gledano, pokušala promijeniti svoj smjer i vratiti se natrag. Zapravo, vratiti se natrag u potpunosti i dostići izvornu savršenost bilo je nemoguće, iako je napor nekih da to učine bio hvalevrijedan, i ne bez korisnih rezultata. Već šest tisuća godina grijeh i smrt neumoljivo vladaju nad čovječanstvom, tjerajući ih ovim širokim putem u uništenje.

I tek u evanđeoskom dobu iznesen je na vidjelo put spasa. Iako su se u prethodnim dobima zrake nade mutno nazirale u tipovima i sjenama, koje su radosno pozdravljali i po kojima su postupali tek malobrojni, ipak život i besmrtnost nisu bili izneseni na vidjelo do pojavljivanja našega Gospodina i Spasitelja, Isusa Krista, te apostolskog objavljivanja radosne vijesti o otkupljenju i oproštenju grijeha te posljedičnom uskrsnuću iz uništenja. (2. Tim. 1:10) Učenja Isusa i apostola iznose na vidjelo život — restituciju (obnovu) u život za cijelo čovječanstvo, a što se temelji na zaslugi i žrtvi Otkupitelja; i ona pokazuju da je to značenje mnogih starozavjetnih tipova. Ona također iznose na vidjelo besmrtnost, nagradu visokog zvanja Evanđeoske Crkve.

Iako je putem evanđelja na vidjelo iznesen put izbavljenja sa širokog puta u uništenje, velika masa čovječanstva ne mari za radosnu vijest, jer je izopačena grijehom i zaslijepljena od Protivnika. Onima koji sada sa zahvalnošću prihvaćaju obećanje života, obnove u ljudsko postojanje kroz Krista, ukazano je na jedan novi put koji se otvorio, kojim posvećeni vjernici mogu nadići ljudsku prirodu i biti promijenjeni u višu prirodu — duhovnu. Ovaj novi put koji je "posvećen za nas" — kraljevsko svećenstvo (Heb. 10:20) — naš je Gospodin nazvao

Uski put u život.

Naš nam Učitelj kaže da upravo zbog uskoće ovog puta mnogi radije ostaju na širokom putu u uništenje. "Uska [teška] su vrata i tijesan je put koji vodi u život, i malo ih je koji ga nalaze."

Prije nego razmotrimo ovaj put te njegove opasnosti i poteškoće, obratimo pozornost na cilj kojemu on vodi — život. Kao što smo već vidjeli, u životu se može uživati na različitim razinama postojanja, kako onima višim, tako i onima nižim od ljudske. Život je širok i sveobuhvatan pojam, no ovdje ga naš Gospodin koristi u odnosu na onaj najviši oblik života koji pripada božanskoj prirodi — besmrtnost — nagradu za koju nas je pozvao da trčimo. Što je to život? Ne samo da ga uočavamo u sebi, nego vidimo njegovo djelovanje u nižim životinjama, pa čak i u biljkama, a rečeno nam je i za njegovo postojanje u višim oblicima, anđeoskim i božanskim. Kako definirati tako sveobuhvatan pojam?

Iako možda nećemo biti u stanju otkriti tajna vrela života u svemu, možemo sa sigurnošću pretpostaviti da je Božansko Biće, Jehova, veliki izvor svega života, iz kojeg se opskrbljuju sva ta vrela. Sva živa bića proizlaze iz Njega i ovise o Njemu za život. Sav život, bilo u Bogu ili u Njegovim stvorenjima, isti je: to je energizirajuće načelo, a ne tvar. To je načelo koje je inherentno u

Bogu (koje on ima u samome sebi), ali koje u Njegovim stvorenjima proizlazi iz određenih uzroka koje je Bog odredio, pa je On stoga njegov uzrok, začetnik ili izvor. Stoga stvorenje nipošto nije dio ili potomak Stvoriteljeve suštine ili prirode, kao što to neki zamišljaju, već je ono Božje rukodjelo u koje je udahnut život.

Prepoznavajući činjenicu da je samo u božanskoj prirodi život neovisan, neograničen, neiscrpan, vječno neprekidan i niti proizveden niti kontroliran okolnostima, vidimo da je Jehova nužno nadmoćan u odnosu na one fizičke zakone i opskrbe koje je On odredio za održavanje svojih stvorenja. Upravo se to svojstvo, koje pripada jedino božanskoj prirodi, opisuje pojmom besmrtnost. Kao što je prikazano u prethodnom poglavlju, besmrtnost označava otporan na smrt, a posljedično tome i otporan na bolesti i bol. Zapravo, besmrtnost se može koristiti kao sinonim za božanstvo. Iz božanskog, besmrtnog izvora proizlaze sav život i blagoslov, svaki dobar i savršen dar, baš kao što zemlja od sunca prima svoju svjetlost i snagu.

Sunce je veliki izvor svjetlosti za zemlju, ono osvjetljava sve stvari, proizvodeći mnoštvo različitih boja i nijansi svjetlosti, ovisno o prirodi predmeta na koji sija. Ista sunčeva svjetlost, kada sija na dijamant, na ciglu i na različite vrste stakla, proizvodi zapanjujuće različite učinke. Svjetlost je ista, ali predmeti na koje ona sija razlikuju se u svojoj sposobnosti da ju prime i prenesu. Tako je i sa životom: sav on teče iz jednog neiscrpnog izvora. Kamenica ima život, ali je njezin organizam takav da ne može iskoristiti puno života, baš kao što cigla ne može odražavati puno sunčeve svjetlosti. Tako je i sa svakom višom manifestacijom života, u zvijerima, ribama i pticama. Poput različitih vrsta stakla pod sunčevom svjetlošću, tako ta različita stvorenja na različite načine pokazuju različite organske moći koje posjeduju kada život oživi njihove organizme.

Brušeni dijamant je tako prilagođen svjetlosti da izgleda kao da je posjeduje u samome sebi te kao da je on sam minijaturno sunce. Tako je i s čovjekom, jednim od remek-djela Božjeg stvaranja, koji je stvoren tek "malo nižim od anđela". Bio je tako veličanstveno oblikovan da je bio u stanju primati i zadržavati život korištenjem sredstava koja mu je Bog dao, i nikada ne potamniti. Tako je Adam prije svog pada bio veličanstveniji od bilo kojeg drugog zemaljskog stvorenja, ne zbog neke razlike u usađenom načelu života, nego zbog veličanstvenijeg organizma. Ipak, prisjetimo se da kao što dijamant ne može odražavati nikakvu svjetlost osim onda kada na njega sija sunce, tako i čovjek može posjedovati život i uživati u njemu jedino dok se opskrba životom nastavlja. Čovjek nema inherentan život: on nije ništa više izvor života nego što je dijamant izvor svjetlosti. A jedan od najjačih dokaza da mi nemamo neiscrpnu opskrbu životom u samima sebi, ili, drugim riječima, da nismo besmrtni, jest to što je od ulaska grijeha smrt prešla na svu našu rasu.

Bog je uredio da čovjek u Edenu ima pristup drveću koje održava život, i raj u koji je bio smješten bio je obilno opskrbljen mnoštvom "svakog [vrsta] drveta" dobrog za jelo ili za ukras. (1. Mojs. 2:9, 16, 17) Među drvećem života dobrim za jelo, jedno je bilo zabranjeno. Iako mu je neko vrijeme bilo zabranjeno jesti s drveta spoznaje, bilo mu je dopušteno slobodno jesti s drveća koje

je savršeno održavalo život; a od njega je bio odvojen tek nakon prijestupa, kako bi se time smrtna kazna mogla provesti u djelo. 1. Mojs. 3:22.

Tako se vidi da su slava i ljepota čovječanstva ovisni o kontinuiranoj opskrbi životom, baš kao što ljepota dijamanta ovisi o kontinuiranoj opskrbi sunčevom svjetlošću. Kada je grijeh lišio čovječanstvo prava na život, i kada je ta opskrba bila uskraćena, taj je dragulj odmah počeo gubiti svoj sjaj i ljepotu, a konačno je u grobu lišen i njezinog posljednjeg traga. Njegova ljepota propada kao od moljca. (Ps. 39:11) Kao što dijamant gubi svoju ljepotu i sjaj kada se svjetlost povuče, tako i čovjek gubi život kada mu Bog uskrati opskrbu. "Da, čovjek ispušta duh [život] i gdje je onda on?" (Job 14:10) "Djeca njegova dolaze do časti, a on to ne zna; padaju u prezir, a on to ne opaža." (Stih 21) "Jer nema rada, ni domišljanja, ni znanja, ni mudrosti u grobu u koji ideš." (Prop. 9:10) Ali budući da je pronađena otkupnina, budući da je smrtnu kaznu namirio Otkupitelj, tom dragulju će biti vraćena njegova ljepota te će ponovno savršeno odražavati Stvoriteljevu sliku kada ograne Sunce Pravednosti sa zdravljem (iscjeljenjem) na svojim krilima. (Mal. 4:2) Upravo će zbog žrtve za grijeh, Kristove žrtve, "svi koji su u grobovima izaći". Doći će do restitucije svih stvari; prvo će se svima pružiti prilika ili ponuda za restituciju, a konačno će i svi koji budu poslušni Otkupitelju postići ljudsko savršenstvo.

To, međutim, nije nagrada na koju Isus misli kao na kraj uskog puta. Iz drugih spisa saznajemo da je nagrada obećana onima koji hodaju uskim putem "božanska priroda" — inherentni život, život u onom superlativnom stupnju koji jedino božanska priroda može posjedovati — besmrtnost. Kakve li nade! Usudimo li se težiti za takvom visinom slave? Sigurno je da nitko bez pozitivnog i izričitog poziva ne bi s pravom mogao tome težiti.

Iz 1. Timoteju 6:14-16 saznajemo da je besmrtna ili božanska priroda izvorno bila isključivo vlasništvo božanstva. Čitamo: "Koji će [Isus] u svoje vrijeme [Milenijsko doba] pokazati, on koji je blaženi i jedini Vladar — Kralj kraljeva i Gospodar gospodara, koji jedini ima besmrtnost i prebiva u svjetlu kojemu nitko ne može pristupiti, kojega nitko od ljudi nije vidio niti ga može vidjeti." Sva ostala bića, anđeli, ljudi, zvijeri, ptice, ribe, itd., samo su posude od kojih svaka drži svoju mjeru života, te se sve razlikuju u karakteru, kapacitetu i kvaliteti u skladu s organizmom koji je Stvoritelju bilo ugodno providjeti za svako od njih.

Dalje, saznajemo da je Jehova, koji je prvobitno jedini posjedovao besmrtnost, visoko uzvisio svoga Sina, našeg Gospodina Isusa, na tu istu božansku, besmrtnu prirodu; stoga je on sada izričita slika Očeve osobe. (Heb. 1:3) Tako čitamo: "Kao što Otac ima ŽIVOT U SEBI [Božja definicija "besmrtnosti" — život u sebi — koji ne crpi iz drugih izvora i ne ovisi o okolnostima, već neovisan, inherentan život], tako je i Sinu dao da ima ŽIVOT U SEBI." (Ivan 5:26) Od uskrsnuća Gospodina Isusa, dakle, dva su bića besmrtna; i — o zadržavajuće li milosti! — ista je ponuda upućena Zaručnici Janjetovoj, koja se odabire tijekom

evanđeoskog doba. Ipak, neće cijelo veliko mnoštvo onih koji su nominalno od Crkve primiti ovu veliku nagradu, već samo ono "malo stado" pobjednika koji tako trče da ju dobiju; koji usko slijede Učiteljeve stope; koji, poput njega, koračaju uskim putem žrtvovanja, čak do smrti. Oni će, kada budu rođeni iz mrtvih u uskrsnuću, imati božansku prirodu i obličje. Ova besmrtnost, neovisna, samopostojeća, božanska priroda, jest onaj život u koji vodi uski put.

Ova klasa neće biti podignuta iz groba kao ljudska bića; jer nas apostol uvjerava da će, iako posijani u grob kao naravna tijela, biti uskrsnuti kao duhovna tijela. Svi će oni biti "promijenjeni", i kao što su nekoć nosili sliku zemaljske, ljudske prirode, tako će nositi sliku nebeske. Ali "još se nije očitovalo što ćemo biti" — što je to duhovno tijelo; ali "znamo da ćemo, kada se on očituje, biti njemu slični", i imati udjela u "slavi koja će se objaviti". 1. Ivanova 3:2; Kol. 1:27; 2. Kor. 4:17; Ivan 17:22; 1. Petr. 5:10; 2. Sol. 2:14.

Ne samo da je ovo visoko zvanje na promjenu prirode ograničeno isključivo na evanđeosko doba, već je to i jedina ponuda u ovom dobu. Stoga, riječi našega Gospodina citirane na početku ovog poglavlja uvrstavaju na široki put u uništenje sve one koji se ne nalaze na putu prema jedinoj nagradi koja se sada nudi. Svi ostali još su uvijek na širokom put — samo su ovi dosad izbjegli osudu koja počiva na svijetu. Ovaj jedini put u život koji je sada otvoren, zbog svoje težine, pronalazi samo malobrojne koji žele njime koračati. Mase čovječanstva u svojoj slabosti radije biraju širok, lak put samougađanja.

Uski put, iako završava u životu, u besmrtnosti, mogao bi se nazvati putem smrti, budući da se njegova nagrada stječe kroz žrtvovanje ljudske prirode sve do smrti. To je uski put iz smrti u život. Budući da su smatrani (uračunati) slobodnima od adamske krivnje i smrtno kazne, posvećeni se dobrovoljno odriču ili žrtvuju ona ljudska prava, za koja se smatra da su njihova, a koja bi u svoje vrijeme, zajedno sa svijetom općenito, i stvarno primili.

Kao što je "čovjek Krist Isus" položio ili žrtvovao svoj život za svijet, tako ovi postaju sužrtvovaoci s njim. Ne zato što je njegova žrtva bila nedostatna pa su bile potrebne i druge; nego, premda je njegova dovoljna sama po sebi, ovima je dopušteno da služe i pate zajedno s njim kako bi postali njegova zaručnica i sunasljednica. Dakle, dok je svijet pod osudom na smrt te umire s Adamom, za ovo se "malo stado", kroz proces uračunavanja vjerom i žrtvovanja koje je već opisano, kaže da umire s Kristom. Oni se žrtvuju i umiru s njim kao ljudska bića, kako bi postali dionici božanske prirode i slava s njim; jer mi vjerujemo da ako s njim umriješmo, s njim ćemo i živjeti. Ako s njim trpimo, s njim ćemo se i proslaviti. Rim. 8:17 i 2. Tim. 2:11, 12.

Na početku Tisućugodišnjeg doba oni koji sada koračaju uskim putem zadobit će veliku nagradu za koju su trčali, besmrtnost; te će, budući tako odjeveni božanskom prirodom i moći, biti pripremljeni za veliko djelo obnavljanja (restitucije) i blagoslivljanja svijeta tijekom tog doba. S krajem evanđeoskog doba zatvorit će se i uski put u besmrtnost, jer će izabrano "malo

stado", koje je on trebao ispitati i dokazati, biti popunjeno. "Sada je prihvatljivo [grčki, dektos, prihvatljivo ili prijemljivo] vrijeme" — vrijeme u kojem su žrtvovaoci, koji dolaze u Isusovoj zasluzi i postaju mrtvi s njim, Bogu prihvatljivi — žrtva ugodnog mirisa. Smrt, kao adamska kazna, neće biti dopuštena zauvijek; ona će biti ukinuta tijekom Milenijskog doba; a kao žrtva bit će prihvatljiva i nagrađena jedino tijekom evanđeoskog doba.

Samo su kao "nova stvorenja" sveci ovoga doba na putu u život; a samo smo kao ljudska bića posvećeni za uništenje, kao žrtve. Ako smo kao ljudska stvorenja umrli s Kristom, kao nova, duhovna bića s njim ćemo i živjeti. (Rim. 6:8) Božji um u nama, taj preobraženi um, jest klica nove prirode.

Novi bi se život lako mogao ugušiti; stoga nas Pavao uvjerava da, kada smo začeti duhom posredstvom istine, ako živimo po tijelu — umrijet ćemo (izgubiti život), ali ako duhom usmrćujemo (umrtvljujemo) tjelesna djela (sklonost ljudske prirode), mi ćemo (kao nova stvorenja) živjeti; jer sinovi Božji su oni koji su vođeni Božjim duhom. (Rim. 8:13, 14) To je misao od iznimne važnosti za sve posvećene; jer ako smo sklopili zavjet s Bogom da ćemo žrtvovati ljudsku prirodu, i ako je tu žrtvu On prihvatio, beskorisno ju je pokušavati uzeti natrag. Bog ono ljudsko sada smatra mrtvim te to mora stvarno umrijeti, i nikada se više ne obnoviti. Sve što se stoga može dobiti vraćanjem na život po tijelu jest samo malo ljudskog zadovoljstva na štetu nove duhovne prirode.

Ima, međutim, mnogo posvećenih koji žele nagradu i koji su začeti duhom, ali koje su djelomično nadvladale privlačnosti svijeta, tjelesne želje ili đavolje spletke. Oni djelomično gube iz vida nagradu stavljenu pred nas i pokušavaju koračati srednjim putem — kako bi zadržali Božju naklonost, ali i naklonost svijeta, zaboravljajući da je "prijateljstvo sa svijetom neprijateljstvo prema Bogu" (Jakov 4:4), te da upute onima koji trče u utrci za nagradu glase: Ne ljubite svijet, i: Ne tražite slavu jedni od drugih, nego onu slavu koja dolazi samo od Boga. 1. Ivanova 2:15; Ivan 5:44.

Ovi, koji ljube sadašnji svijet, ali koji nisu u potpunosti napustili Gospodina i prezreli svoj zavjet, primaju bičevanje i pročišćavanje u ognju nevolje. Kako se apostol izražava, oni su predani Sotoni na uništenje tijela, kako bi se duh (novouzačeta priroda) spasio u dan Gospodina Isusa. (1. Kor. 5:5) I ako se budu ispravno vježbali tom stegom, na koncu će biti primljeni u duhovno stanje. Imat će vječni, duhovni život kakav imaju anđeli, ali će izgubiti nagradu besmrtnosti. Oni će služiti Bogu u njegovom hramu i stajati pred prijestoljem s palmama u svojim rukama (Otk. 7:9-17); no iako će to biti slavno, neće biti tako slavno kao položaj "malog stada" pobjednika, koji će biti kraljevi i svećenici Bogu, koji će sjediti s Isusom na prijestolju kao njegova zaručnica i sunasljednica te biti s njime okrunjeni besmrtnošću.

Naš je put hrapav, strm, uski put, i da nam se ne pruža snaga za svaki daljnji korak našega putovanja, nikada ne bismo mogli stići na cilj. No ohrabrujuća je riječ našega Vođe: Samo hrabro; ja sam pobijedio; dosta ti je moja milost, jer se moja snaga usavršuje u slabosti. (Ivan 16:33; 2. Kor. 12:9) Poteškoće ovog puta trebaju djelovati kao načelo odvajanja kako bi se posvetio i pročistio jedan "osobit narod" da budu "nasljednici Božji i sunasljednici s Kristom Isusom". S obzirom na te stvari, pristupajmo stoga smjelo prijestolju milosti, kako bismo primili milosrđe i našli milost

za pomoć u pravo vrijeme, dok bijemo dobru bitku vjere i hvatamo se za "krunu slave" — besmrtnost, božansku prirodu. 2. Tim. 4:8; 1. Petr. 5:4.

Glavni put svetosti

Premda je posebna nada evanđeoskog doba tako nenadmašno slavna, a put do nje srazmjerno težak — uski put, ograđen poteškoćama i opasnostima na svakom koraku — tako da ga rijetki nalaze i dobivaju veliku nagradu na njegovom kraju, novi poredak stvari u dobu koje dolazi bit će posve drugačiji. Kao što se nudi drugačija nada, tako k njoj vodi i drugačiji put. Put u besmrtnost bio je put koji je iziskivao žrtvovanje inače zakonitih i ispravnih nada, ambicija i želja — zauvijek žrtvovanje ljudske prirode. Međutim, put u ljudsko savršenstvo, u restituciju, nadu svijeta, zahtijeva samo odbacivanje grijeha: ne žrtvovanje ljudskih prava i povlastica, nego ispravno uživanje u njima. On će voditi do osobnog pročišćenja i obnove na sliku Božju, u kakvoj je Adam uživao prije ulaska grijeha u svijet.

Put natrag do stvarnog ljudskog savršenstva bit će učinjen vrlo jasnim i lakim; toliko jasnim da nitko neće moći pogriješiti put; toliko jasnim da "putnik, pa i onaj neupućeni, neće na njemu zalutati" (Iza. 35:8 — Leeser); toliko jasnim da nitko neće trebati učiti svoga bližnjega govoreći: Upoznajte Gospodina, jer svi će poznavati Gospodina od najmanjeg do najvećeg. (Jer. 31:34) Umjesto da to bude uski put kojega malobrojni mogu naći, on se naziva "glavnim putem", javnom prometnicom — ne uskom, strmom, hrapavom, teškom, zagrađenom sporednom stazom, već putem koji je posebno pripremljen za lako putovanje — posebno uređen za pogodnost i udobnost putnika. Stihovi 8 i 9 pokazuju da je to javni put, otvoren za sve otkupljene — za svakog čovjeka. Svaki čovjek za kojega je Krist umro, i koji će prepoznati i iskoristiti prilike i blagoslove kupljene onom dragocjenom krvlju, moći će ići ovim Glavnim putem svetosti do tog veličanstvenog cilja savršene restitucije u ljudsko savršenstvo te vječnog života.

Niti će se ove samo smatrati (uračunati) opravdanima i dobiti uračunati položaj svetosti i savršenstva u Božjim očima; nakon što krenu ovim glavnim putem svetosti, oni se njime mogu uspinjati prema stvarnom savršenstvu, kao rezultat truda i poslušnosti, a čemu će sve učiniti povoljnim njihov Otkupitelj, koji će tada vladati u sili. Svakom će se pojedincu, u skladu s njegovim potrebama, pružiti pomoć posredstvom mudre i savršene uprave novoga kraljevstva. Ovo je, kao što će neki shvatiti, legitiman rezultat otkupnine. Budući da je naš Gospodin, čovjek Krist Isus, dao sebe kao otkupninu za sve, i želi da svi dođu do spoznaje istine, pa time i do stvarnog savršenstva, zašto On ne bi odmah načinio dobar i širok glavni put za sve? Zašto ne ukloni prepreke, kamenje spoticanja, zamke i mreže? Zašto ne pomogne grešniku da se vrati u potpuni sklad s Bogom, umjesto da put čini uskim, hrapavim, trnovitim, teškim za pronaći, a još težim za hodanje po

njemu? Neuspjeh u tome da ispravno razlučuju Riječ istine te uvide da sadašnji uski put vodi prema posebnoj nagradi i da on služi za provjeru i izbor malog stada sunasljednika, Kristovog tijela, koje će, kada bude izabrano i uzvišeno sa svojom Glavom, blagosloviti sve narode — naveo je neke na vrlo zbunjujuće ideje o toj temi. Ne shvaćajući Božji plan, mnogi pokušavaju propovijedati o glavnom putu svetosti, o lakom putu u život već u sadašnjem dobu, dok takav put uopće ne postoji, te tako unose zbrku i kompromitiraju cijelu stvar kako bi prilagodili činjenice i Pisma svojim pogrešnim teorijama. Na tom glavnom putu koji će se uskoro otvoriti bit će zabranjene samo grešne stvari, dok se oni koji putuju uskim putem moraju odricati sebe i žrtvovati i mnoge stvari koje nisu grešne, kao i neprestano voditi rat protiv grijeha koji ih lako zavode. Ovo je staza žrtve, kao što će put dolazećeg doba biti glavni put pravednosti.

Za taj glavni put znakovito je rečeno simboličnim jezikom da "ondje neće biti lava, niti će ikakva grabežljiva zvijer na nj uzlaziti; ondje se neće naći." (Iza. 35:9) Koliko je samo strašnih lavova sada na putu onima koji bi rado napustili grešne puteve i težili pravednosti! Tu je lav degeneriranog javnog mnijenja, koji mnoge odvraća od toga da se usude poslušati diktat savjesti u stvarima svakodnevnog života — odijevanju, domu i poslovnim aranžmanima itd. Lav iskušenja za jakim pićima ometa tisuće onih koji bi ga rado vidjeli uklonjenog. Pristaše prohibicije i radnici na suzbijanju alkoholizma pred sobom sada nalaze herkulovski zadatak, koji može ukloniti samo autoritet i moć nadolazećeg doba; isto se može reći i za druge hvalevrijedne napore oko moralne reforme. "Niti će ikakva grabežljiva zvijer na nj uzlaziti." Neće se tolerirati nikakve goleme korporacije organizirane da bi unaprijedile sebične, osobne interese na štetu općeg dobra. "Niti će zla činiti, niti pustošiti na svoj svetoj gori [kraljevstvu] mojoj", govori Gospodin. (Iza. 11:9) Iako će i tamo biti teškoća oko kojih će se morati truditi na svladavanju sklonosti prema zlu i slično, ipak će, u usporedbi s uskim putem ovoga doba, to

biti lak put. Kamenje (kamenje spoticanja) bit će posve uklonjeno, a zastava istine podignut će se ljudima. (Iza. 62:10) Neznanje i praznovjerje bit će stvar prošlosti, a pravednost će dobiti svoju zasluženu nagradu, dok će se zlu odmjeriti njegova pravedna plaća. (Mal. 3:15, 18) Putem zdravih ukora, prikladnih ohrabrenja i jasnih pouka, poput odbjeglih sinova koji su se vratili kući, čovječanstvo će se obučavati i disciplinirati sve do onog veličanstvenog savršenstva s kojeg je pao otac Adam. Tako će se "otkupljenici Gospodnji vratiti [iz uništenja, velikim glavnim putem svetosti]... s pjesmama i vječnom radošću nad svojim glavama; postići će radost i veselje, a tuga i uzdisanje će pobjeći." (Iza. 35:10) Naš se Gospodin osvrnuo samo na dva od ovih puteva, jer treći još nije bilo vrijeme da se otvori — baš kao što je pri objavljivanju radosne vijesti rekao: "Danas se ispunilo ovo Pismo u vašim ušima", ali je propustio spomenuti "dan osvete", jer ga tada još nije bilo vrijeme. (Usporedi Luku 4:19 i Izaiju 61:2.) Sada, međutim, dok se uski put bliži svome kraju, u svjetlu dana koji sviće počinje se sve jasnije nazirati i taj veliki glavni put pravednosti.

Tako smo našli "Široki put" kojim u sadašnje vrijeme putuju mase čovječanstva, zavedene od "kneza ovoga svijeta" i vođene izopačenim sklonostima. Našli smo da je on otvoren te da je naša rasa poslana u svoj nepromišljeni trk na njega zbog "neposluha jednoga čovjeka". Našli smo da će "Glavni put svetosti" otvoriti naš Gospodin, koji je dao samog sebe kao otkupninu za sve i koji otkupljuje sve od onog uništenja u koje vodi "Široki put", te da će on, u svoje vrijeme, biti pristupačan i lak za sve otkupljene koje je on kupio svojom dragocjenom krvlju. Nadalje smo

našli da je sadašnji "Uski put", otvoren zaslugom iste te dragocjene krvi, jedan poseban put koji vodi posebnoj nagradi, te je učinjen posebno uskim i teškim kao ispit i disciplina za one koji se sada izabiru kako bi postali dionicima božanske prirode i sunasljednicima s našim Gospodinom Isusom u Kraljevstvu slave koje će se uskoro otkriti za blagoslov svijeta. Oni koji imaju takvu nadu — koji vide ovu nagradu — u usporedbi s njom mogu sve ostale nade smatrati tek gubitkom i smećem. Filip. 3:8-15.

IMA LI NADE ZA ONE KOJI SU UMRILI NESPAŠENI?

15. LEKCIJA: Zašto je Isus morao umrijeti?

Otkupnina i Božanska pravda

U Evanđeljima čitamo o Isusovoj zemaljskoj službi, o tome kako je objavljivao Božju ljubav i kraljevstvo, poučavajući i iscjeljujući, te pokazujući suosjećanje, čistoću i hrabrost. Njegova uzorna služba prekinuta je kada je nepravедno optužen, mučen i pogubljen na križu. Nakon što je dokazao ovu vjernost i krajnju ljubav, dajući primjer koji će se cijeniti cijelu vječnost, uskrsnuo je i dana mu je sva vlast na nebu i na zemlji. Razmatramo zašto je bezgrešni Sin Božji pristao na takvu situaciju i umro bez otpora ili pozivanja anđela u pomoć.

Isus je živio kao čovjek i dragovoljno umro kako bi osigurao iskupljenje i buduće oslobođenje cijelog svijeta iz ropstva grijeha. Umro je kako bi pružio

savršenu, odgovarajuću "otkupninu" za Adamov grijeh, zadovoljavajući tako božansku pravdu i otvarajući put cijelom čovječanstvu da primi život.

Apostol Pavao objašnjava razlog zašto je Isus morao umrijeti:

Rimljanima 5:12: Zato, kao što je po jednom čovjeku (Adamu) grijeh ušao u svijet i po grijehu smrt, i time smrt prešla na sve ljude, jer su svi sagriješili.

Apostol Pavao objašnjava da umiremo jer je Adam sagriješio neposlušnošću Bogu. Kao rezultat toga, SVA njegova djeca (cijelo čovječanstvo) naslijedila su grijeh i njegovu posljedicu, smrt. Pavao zatim predstavlja rješenje.

Rimljanima 5:16: ... Jer presuda koja je uslijedila zbog jednog (Adamovog) prijestupa rezultirala je osudom, ali besplatni dar (od Isusa) koji je uslijedio nakon mnogih prijestupa rezultirao je opravdanjem.

Isus je umro kako bi pružio besplatni dar opravdanja, u kojem Isusovi sljedbenici uživaju od Pedesetnice. Opravdanje je poseban odnos s Bogom gdje su naši grijesi pokriveni i oprošteni (Rimljanima 4:5-8). Međutim, kao što smo vidjeli, postoji nada i za one koji još nisu prihvatili Isusa.

Prisjetite se što je anđeo rekao pastirima pri Isusovom rođenju:

Luka 2:10, 11: Tada im anđeo reče: "Ne bojte se! Jer, evo, donosim vam dobru vijest o velikoj radosti koja će biti za sav narod; jer vam se danas u Davidovom gradu rodio Spasitelj, koji je Krist Gospodin."

Kasnije će Ivan Krstitelj reći o Isusu:

Ivan 1:29: ... Evo Jaganjca Božjeg koji odnosi grijeh svijeta!

Sveto pismo jasno navodi da je Isus došao na svijet kako bi okajao grijeh koji je Adam prenio na

ljudski rod. Isus nije umro samo za vjerne kršćane, nego za cijelo Adamovo potomstvo, dajući na kraju čovječanstvu priliku da prihvati Isusa kao Gospodina u budućem Božjem kraljevstvu na zemlji.

U Starom zavjetu, pod Mojsijevim zakonom, nalazimo božansko načelo koje otkriva Božji savršeni standard božanske pravde:

Levitski zakonik 24:20-21: Prijelom za prijelom, oko za oko, zub za zub: kako je on nanio ozljedu čovjeku, tako neka se i njemu učini. I tko ubije životinju, neka je nadoknadi: a tko ubije čovjeka, neka se usmrti.

Božja pravda zahtijeva oko za oko, zub za zub. Ako bi netko ubio čovjeka, morao je to platiti vlastitim životom: život za život (vidi i Izlazak 21:23-25; Ponovljeni zakon 19:21).

Otkupnina koju smo ranije opisali jest ta "odgovarajuća cijena" – Isusov savršeni život dat za Adamov – čime se omogućuje iskupljenje i obnova svih ljudi.

Apostol Pavao koristi riječ otkupnina u 1. Timoteju 2:5-6: ...čovjek Krist Isus, koji je sebe predao kao otkupninu za sve, da to bude posvjedočeno u svoje vrijeme.

Riječ otkupnina prijevod je grčke riječi antilutron što znači "odgovarajuća cijena". Kada je otac Adam sagriješio, smrt je prešla na njega i na potencijalni ljudski rod koji se tek trebao roditi iz njega. Adam je tada izgubio pravo na život – a time su i svi koji su potekli od njega također izgubili pravo na život. Prema našim sadašnjim zakonima, ako čovjek posjeduje imovinu, a zatim postane neplatiša i izgubi pravo na tu imovinu, njegova bi djeca također izgubila pravo na nju. Slično tome, Adam je izgubio "prava na život" za sebe i za cijelo svoje potomstvo. Svi su bili osuđeni na smrt zbog Adamovog grijeha.

Buduće izbjavljenje iz smrti (tj. uskrsnuće), zahtijevalo je plaćanje "odgovarajuće cijene" za savršenog čovjeka Adama. Tražena cijena bila je smrt drugog savršenog čovjeka. Nijedan pripadnik grešnog ljudskog roda nije mogao platiti tu cijenu.

Samo Isus, koji je bio svet, nedužan, neokaljan, odvojen od grešnika (Hebrejima 7:26), mogao je dati otkupninu, odgovarajuću cijenu – savršen ljudski život za savršen ljudski život – Isusa za Adama – kako bi se vaga pravde vratila u ravnotežu.

Zato je Isus morao umrijeti. To je bilo jedino rješenje za spasenje čovječanstva.

Prema Psalmima 49:7-9, nijedan drugi čovjek ne bi mogao platiti cijenu otkupnine. Uistinu, nitko ne može otkupiti drugoga, niti dati Bogu cijenu za njegov život, jer je otkupnina za njihov život skupa i nikada ne može biti dovoljna, da on živi zauvijek i nikada ne vidi jamu.

Adam je bio savršen prije nego što je sagriješio. Stoga grešan čovjek nije mogao biti otkupnina (odgovarajuća cijena) za Adama. To se može ilustrirati vagom koja nije u ravnoteži. S Adamom na jednoj strani vage i bilo kojim grešnim čovjekom na drugoj strani vage, božanska pravda ne bi bila zadovoljena, vaga bi ostala izvan ravnoteže.

Kako bi se okajao grijeh savršenog čovjeka Adama, bila je potrebna jednaka cijena, ili težina, kao plaća. Savršen ljudski život za savršen ljudski život vratio bi vagu u ravnotežu – život za život (Izlazak 21:23). Međutim, nitko na zemlji nije bio savršen

cijena ili težina da okaje Adamov savršen život koji je izgubio kroz grijeh (Psalmi 49:7-9).

Stoga je Bog poslao svoga Sina na svijet, savršenog čovjeka Isusa, da dâ svoj život kao cijenu otkupnine namjesto palog – nekoć savršenog – čovjeka Adama. Time je otkupio Adama i njegovu djecu, cjelokupni svijet čovječanstva. To dovodi vagu pravde u ravnotežu. Samo je savršeni čovjek Isus mogao uravnotežiti vagu naspram nekoć savršenog Adama. Savršen 100-postotni ljudski život (Isus) za savršen 100-postotni ljudski život (Adam).

Apostol Pavao to ovako objašnjava:

Rimljanima 5:18: Zato, dakle, kao što je grijehom jednoga (Adamovim) osuda došla na sve ljude, tako je i pravednošću jednoga (Isusa) na sve ljude došao besplatni dar koji donosi opravdanje života.

Dakle, razlozi zašto je Isus morao umrijeti bili su:

- dati svoj život kao odgovarajuću cijenu za Adama
- zadovoljiti Božji božanski zakon pravde
- bilo je uključeno načelo "život za život"
- što je zahtijevalo savršen život za savršen život

Sve je to bilo potrebno kako bi se čovječanstvo spasilo od grijeha i smrti naslijeđene od Adama – i kako bi se svijetu osiguralo opravdanje na život. Za čovječanstvo je to prvi korak u budućoj prilici za vječni život.

Ključne misli

Odgovarajuća cijena: Božanska pravda je poput vage koja zahtijeva "život za život." Budući da je jedan savršen čovjek (Adam) izgubio život za ljudsku rasu, zahtijevala se smrt jednog savršenog čovjeka (Isusa) – antilutron – kako bi se pravno uravnotežila vaga.

Univerzalna kupnja: Budući da je Isus kupio Adama, on je pravno kupio svakoga tko je umro u Adamu. To osigurava da je svaka osoba –

7. poglavlje: Božje Kraljevstvo

U Kraljevstvu će Isus i njegova crkva započeti najveći obrazovni program u povijesti. Izaija 11:9 navodi: "...jer će zemlja biti puna spoznaje o Gospodinu, kao što vode prekrivaju more." Također, Jeremija 31:34 kaže: "...jer će me SVI poznavati, od najmanjega do najvećega." Stihovi 29 i 30 pokazuju da će za većinu Kraljevstvo pružiti prvu punu i pravednu priliku za spasenje. "U te dane neće više govoriti: Očevi jedoše kiselo grožđe, a djeci trnu zubi. Nego će svatko umrijeti za svoje vlastito bezakonje: svakom čovjeku koji bude jeo kiselo grožđe, trnut će zubi."

Kada SVI koji nisu od crkve izađu iz grobova u Božjem Kraljevstvu (Djela apostolska 15:14-17; Ivan 5:28, 29), bit će obaviješteni da su kupljeni dragocjenom Kristovom krvlju. Također će biti upoznati s činjenicom da su sada pod vladavinom Isusa Krista i njegove crkve (1. Korinćanima 6:2). Kakvo li će samo pouzdanje imati da će crkva znati točno kako pristupiti njihovim problemima! Zašto? Zato što su i članovi crkve nekada bili grešnici. Nadalje, čovječanstvo će shvatiti da je crkva reprezentativno iskusila sve probleme, poteškoće te emocionalne i mentalne tragedije koje su i sami proživjeli. Budući da je "Bog tako ljubio svijet da je dao svog jedinorođenog Sina" za njih (Ivan 3:16), crkva će s ljubavlju brinuti o svakom pojedincu ljudskog roda. Osobna iskustva pravih kršćana u pobjedi nad grijehom i borbi s vlastitim emocionalnim i psihološkim problemima (2. Korinćanima 10:4, 5; Hebrejima 12:3, 4) dat će im srce puno razumijevanja tako da će znati kada pokazati suosjećanje prema neznanju, a kada primijeniti stegu tamo gdje je prisutna samovolja

(Hebrejima 5:2; Luka 12:48). Ovaj plan rehabilitacije bit će uspješan. Većina čovječanstva rado će prihvatiti pouku, stegu i odgoj nužne kako bi prošli svoj ispit za vječni život.

Blagoslovi Kraljevstva

Izaija 35 oslikava neke od čudesnih blagoslova Kraljevstva. "...pustinja će se radovati i procvjetati kao ruža" (1. stih). Slijepi će progledati, gluhi će čuti, hromi će hodati, a nijemi pjevati (stihovi 5 i 6). Stihovi 8 i 9, govoreći o Putu svetosti, navode da će on biti za "nečiste", ali nečisti neće njime proći.

Ova zanimljiva fraza može se usporediti s automatskom autopraonicom. Ona je za prljave automobile, ali prljavi automobili ne prolaze kroz nju, jer su čisti do trenutka kada stignu do kraja autopraonice. Slično tome, Put svetosti je za moralno nečiste. Kroz pouku i odgoj Krista i njegove crkve, oni će korak po korak postajati moralno čisti. Deveti stih pokazuje da ondje neće biti lava. Petar je identificirao Sotonu kao simboliziranog "lavom" (1. Petrova 5:8), Otkrivenje 20:1-3 otkriva da će Sotona biti svezan (onesposobljen da kuša ili ometa čovječanstvo) tijekom 1000-godišnjeg Kraljevstva. "Ali otkupljeni će njime hoditi." Deseti stih zaključuje: "I otkupljenici [Isus je umro kao otkupnina za 'SVE', 1. Timoteju 2:6] Gospodnji će se vratiti i doći na Sion [Kraljevstvo] s pjesmama i vječnom radošću nad svojim glavama. Dobit će radost i veselje, a tuga i uzdisanje će pobjeći." Vrhunac djela Kraljevstva opisan je u Otkrivenju 21:4: "I otrt će Bog svaku suzu s očiju njihovih; i smrti više neće biti, ni tuge, ni jauka, ni boli više neće biti: jer je prijašnje prošlo."

POSEBNA PONUDA ZA ČITATELJE!

DOBIJTE SVOJU BESPLATNU TISKANU KNJIŽICU!

Vaš vodič kroz
dublja istraživanja
o nadi, svetosti i Putu
koji vodi u život.

Do isteka zaliha.

KONTAKTIRAJTE NAS:

info@istrazivacibiblijeuhrvatskoj.com

098-199-4362

Istraživači Biblije u Hrvatskoj | www.istrazivacibiblijeuhrvatskoj.com

**POŠALJITE NAM PORUKU
I PREUZMITE KNJIŽICU!**

Poruka Sedmog Anđela, 2026.